

1890-03-10

SENDER

Christine Mackie

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen optræder på brevet

General comment:

Det vides ikke, hvem Frk. Jensen var.

Det er ikke sikkert, at Tante Mine er den samme, som Peter Hansen og hans familie kaldte sådan.

Christine Mackie, f. Warberg, var i huset hos familien Laub på Sludegaard ved Nyborg 1889-1890.

Her passede hun børnene Eli og Esther.

Det kan ikke afgøres, om Student Balslev er Harald eller Thorvald.

Albrecht Warbergs bror, Conrad Warberg, var godsforvalter ved Glorup Gods.

Sender's location:

Sludegaard

Sender info (seal, address, etc.):

Gårdens navn står øverst på brevet

Mentioned people:

Tante Mine -

Helvius Abel

Harald Balslev

Thorvald Balslev

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Julie Brandt

Thora Branner

Peter Hansen

Harald Holm

Leonard Holst

- Howitz

Hans Koch

Alhed Larsen

Johanne Larsen

Eli Laub

Esther Laub

Frederik Laub

- Nask

Georg Neukirch

- Nyholm

Christian Saugman
Ellen Sawyer
Adelheyde Syberg
Anna Syberg
Albrecht Warberg
Conrad Warberg

Archive:
Warberg Kerteminde egns- og
Byhistoriske Arkiv BB 1899

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Testamentarisk gave fra Laura
Warberg Petersen til Østfyns Museer

TRANSCRIPTION

Hils Frk Jensen og tak for Kortet.

Sludegaard d: 10/3 90

Tænk, at Tante Mine døde i Fredags, vi sad netop og talte saa meget om hende paa Glorup.

Kære Mor!

Dette Brev bliver nok langt, da der jo er en hel Mængde, som maa forklares; men først vil jeg sige dig, at det meste af det, du skriver om, er Misforstaaelser, og jeg vil først klare den, som jeg blev mest ked af, nemlig det, du skrev om Brandt; du skriver at "du al Tid har haft hende mistænkt for at excellere i Historier af den Art" - men hvor i Verden du har faaet fat paa den Mistanke, det fatter og forstaar jeg ikke!! Om du havde haft hende misforstaaet ["misforstaaet" overstreget] mistænkt for alt muligt andet, kunde jeg have forstaaet det; jeg anser mig for at være B ["B" overstreget] en af Brandts mest fortrolige Veninder, og jeg ved, at hun_ aldrig en eneste Gang har "været forelsket eller forlibt", om du vil, hun aldrig talte om eller tænkt paa ["eller tænkt paa" indsat over linjen] Mandfolk paa den Maade, Forelskelseshistorier er noget, som aldrig har interesseret hende det fjærneste, hun er den eneste unge Pige, jeg med Bestemthed ved det om; men saa meget ubegribeligere er det mig, hvor du har faaet den Idé fra, det er en aldeles mærkværdig Fejltagelse. Saa det om Eli og Esther; jeg har aldeles ikke talt til dem om Forelskelse eller den Slags Ting; hvad jeg derimod har talt om, er Gækkebrevene til Holst; men det er en Sag, som jeg aldrig har kunnet tænke paa at skjule for nogen, saa uskyldig forekommer den mig; jeg har ogsaa fortalt Hr. Laub derom, og han ved, at jeg har fortalt det til Børnene; hvad de skrev om "Amors Pile" o.s.v. har de selv hittet paa fra Ende til anden, det har ikke Grund i nogen Udtalelser fra mig; de har nok et Par Gange sagt noget lignende til mig, og jeg har saa sagt, at det vilde jeg ikke høre noget om; jeg læste jo deres Breve igennem til Elle og saa, hvad de havde skrevet, men med Vilje gjorde jeg ikke det mindste ud af det, jeg kender af Erfaring, at jo større Nummer, der bliver gjort ud af den Slags, des pikantere og interessantere bliver det; naar saadanne Unger som Eli og Esther skriver den ["den" overstreget; "om" indsat over linjen] om den Slags, saa er j ["j" overstreget] det jo udelukkende "for Sjov", men mærker de, at der lægges mere ind deri, end der er lagt fra dem, og at det anses for forbuden Frugt, saa gaar de hemmelig til Værks, og saa har man Spillet gaaende. Det tror jeg nu fuldt og fast.

Jeg kan ikke rigtig tænke mig det, du skriver, at Elle og Johanne har Hovedet fuldt af Forlibelser o.s.v. havde du sagt det om mig, da jeg var i

deres Alder, saa havde du haft fuldstændig Ret, men Elle og Johanne er jo dog begge saa ædruelige og besindige! Hvis du tænker paa Brevene til Holst, saa er det [det sidste "t" i ordet overstreget] jo Grin af det reneste Vand, ikke Spor af Sentimentalitet - det har jeg da faaet ud af det efter Udtalelser af Elle i hendes Breve til mig, jeg tror, at hverken du eller jeg skal modvirke i nogen Retning hverken her eller hjemme, jeg tror, at derved bliver det, som nu er fuldstændig uskyldig Spøg, til noget ganske andet. - Det var nu en lang Lektie, men nu maa du endelig svare mig i det næste Brev, som om vi havde snakket sammen og gøre dine mulige Bemærkninger om det, jeg nu har skrevet. -

Mange Tak for dine sidste Breve og for den lækre Æske, hvis Indhold smagte mig glimrende, nu i Dag fik jeg en do. sendt fra Alhed (af Rørthed over, at jeg ikke gaar paa nogen Baller eller Carnevaler) med 1/4 fine Chokolade (2 Kr Pundet) to Kager Chokolade med Crême samt noget russisk Marmelade og Teaterkonfekt, aldeles lækkert. Hvor hun dog har moret sig paa det Regensbal, det maa dog ogsaa være storartet morsomt. Det er Sjøv for hende, at hun endelig har gjort Bekendtskab med Student Neukirch; hun skrev, hun havde vundet en Filipine fra ham bestaaende af et Sold hos Anna og P. Hansen, de indbudne var foruden Neukirch: hende, Onkel Lud, Student Balslev og Harald Holm, hun glædede sig meget. - Det var dog rædsom kedeligt, I ikke kom til Glorup, da det var saa nær ved at være bestemt; Vognen fra Glorup hentede mig, Hr. Laub vilde ellers have kørt mig. Der var Skovrideren med Frue og Kandidat, Abels med Lærerinde og Datter, Gartner Koch med Svigerinde, G ["G" overstreget] gamle Nask og Skovfogeden. Til Middag fik vi Suppe, Hønse-væsen med Butterdeijgssnitter, Oxesteg og Lagkage, Rødvind, Portvin og Sherry; jeg rettede an ved den ene Terrin. Jeg havde Gartner Koch til Bords; han er meget livlig, vi snakkede sammen uafsladelig, men vi havde ogsaa et stort Tilknytningspunkt, næmlig Odense Sygehus; han havde ogsaa ligget der, syntes ogsaa brillant om det, havde været under samme Læger (Dr. Saugmann var ["var" overstreget; "er" indsat over linjen] er hans Fætter; noget af det første, han sagde til mig, var, at det var nok mig, der under Bedøvelsen havde omfavnet hans Fætter!) han var den eneste der ude med Undtagelse af Dr. Saugmann, som holdt af hans Herlighed, det var jeg jo ogsaa, han havde haft samme Operation som jeg og havde ligget paa samme Værelse! Var det ikke komisk, saa ens!

Den største Del af Aftenen blev der spillet og sunget, mest af mig, ogsaa lidt af [ulæseligt]sen, han og jeg spillede lidt sammen, han Violin, vi gjorde ogsaa nogle svage Forsøg paa Mendelsohns Duetter. Jeg skulde hilse Far fra gamle Nask og Forpagter Abel og fortælle fra sidstnævnte, at han i en

Masse smukke Ord havde udbragt hans Skaal; det meste jeg fik ud af det var, at Onkel Conne maatte se at komme til at ligne Far! Det var en morsom Aften, Kl. var ca. 11 da jeg kom hjem, Vognen her fra hentede mig.

I næste Uge skal Hr Laub og jeg der over sammen med Pastor Nyholms. Vil du hilse Tante Mimi og takke mange Gange for hendes lange Brev, ligeledes Tutte. Kunde du ikke i det næste Brev sende mig nogle Frimærker, jeg har kun to Kr. saa du kan nok tænke, jeg maa indskrænke mig det mest mulige. I Dag staar saa Slaget med [ulæseligt]kassen, jeg er voldsom spændt paa Udfaldet.

Nu kun en Masse kærlige Hilsner fra din
Basse.

[Skrevet lodret langs venstre kant på side 4:] Frk Dale befinder sig vel paa Hospitalet, er ikke opereret, men gennemgaaer en Kur, kan af og til gaa [et overstreget bogstav] ud i Byen; Howitz kan ikke sige, hvornaar hun kan blive færdig der inde.

[Skrevet på tværs på side 1:] Pastor Nyholms er saa urimelig venlige mod mig, jeg har været der saa tit de sidste Par Uger, saadan Eftermiddagsbesøg, og de plager mig al Tid for at komme tiere og blive længere; det er jo rart, de er saa rare mod mig, men jeg har jo ikke Tid til at rende saadan hver anden Dag. Pastor N. har saa travlt med min røde Kjole, den har gjort et stærkt Indtryk paa ham, hver Gang, jeg er der, bebrejder han nu, at jeg ikke har den paa.

Hils den Gælle og tak for Korte.

Sludegaard d. 10/3 90

Tænk, at Tante Mine og jeg i Tredags, vi sad ude og
læste saa meget om hendes paa Glorup.

aan
at i alle den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

den den den den den

Denne Brev bliver nok læst, da der jo er en
hel Mængde, som man forklarer. Men
først vil j. sig dig, at det mest af det, du
skriver om, er Misforståelser, og j. vil først klare
den, som j. blev mest ked af, nemlig det,
du skrev om Brandt. du skriver at du
at det har haft hende misstænkt for at
excellere i Historier af den Art. - men
hvortil i Verden du har faaet fat paa den
Misstænke, det fatter og forstaar j. ikke!!
Og du havde haft hende misstænkt
misstænkt for alt muligt andet, kunde
jeg have forstaaet det; jeg anser mig for
at være den af Brandts mest fortruelige Ven-
inder, og jeg ved at hende aldrig en eneste
Gang har været forlovet eller forlovet, men du
vil, hende aldrig læst den ^{eller læst} ^{og} ^{for} ^{Man} ^{folk}
paa den Maade, Fortællehistorier er noget,
som aldrig har interesseret hende det fjerneste,

hvis er den eneste ting, jeg med be-
stemthed ved det ene, men saa meget
ubegribelige er det mig, hvor du har faaet
den ide fra, det er en aldeles mærkelig
fejlfagelse.

Saa det om Eli og Esther, jeg har aldeles
ikke hørt til dem om forelærelse eller om
Plags Ting, hvad du derimod har hørt om,
er Brevet til Holst, men det er en
Sag, som jeg aldrig har tænkt kunne gaa
at skjule for nogen saa uskyldig forsker
mer end mig; jeg har ogsaa fortalt Hr.
Lamb det om, og han ved, at jeg har fortalt
det til Bönneke; hvad de skrev om Oueers
Pele o.s.v. har de selv hørt paa fra Ende
til anden, det har ikke været i nogen
Udvalgte fra mig, de har nok et Par
Gange sagt meget lignende til mig og
jeg har saa sagt at det vilde jeg ikke lide
noget om; jeg læste jo deres Brev igennem
til Elle og saa hvad de havde skrevet men
med Vilje gjorde jeg ikke det mindste
ind af det, jeg kender af Erfaring, at jo
større Nummer, der bliver gjort ind af den
Plag, des pikantere og interressantere bliver
det, naar saadanne Mænd som Eli og Esther
skriver ~~til~~ om Plag, saa er det jo ube-
lukkende for Sjov, men mærker de,
at der lægges mere ind deri, end der er
lagt fra dem, og at det anses for for-
buden Trugt, saa gaar de hemmeligt til
Værk, og saa har man spillet gaardes
det tror du jeg fuldt og fast.

Jeg kan ikke rigtig berolige mig, det der skrives,
at Elle og Johanning har foretaget fuldt af
Forelærelser o.s.v. havde du sagt det om mig,
da jeg var i deres Alder, saa havde du høft

fuldstændig Ret ude Elle og Johanne
er jo dog begge saa adrielige og berindige!
Hvis du tænker paa Brevene til Holst, saa
er det jo Gien af det reeste Vaer
ikke Spor af Sentimentalitet - det har
jo da faaet os af det efter Udvalde
af Elle i hendes Brev til mig, jo for
at du tænke du eller j skal udbryde i
vores Bekling, hvorfor her eller hjemme,
jo for at der ved bliver det, saa nu er
fuldstændig uskyldig Spog, til noget
ganske andet. - Det var nu en lang
Lektie, men nu maa du endelig
svare mig i det næste Brev, saa vi
vi havde snakket sammen og gøre dine
muelige Bemærkninger om det, j nu
har skrevet. -

Mange Tak for disse sidste Breve og for den
lækre Olie, hvis Liddet smagte mig glædsende,
nu i Dag fik jeg en do. sendt fra Alhed (af
Børthed over, at j ikke faar nogen Boller eller
Carnevaler) med 1/2 fine Chokolade (2 Kr. 10) 40
Kager Chokolade med Crème samt noget russisk
Mandelade og Teaterkocifick, aldeles lækker.
Hvem huer dog har uover sig paa det Regens-
bal, det maa dog ogsaa være sterkt uoversand.
Det er for por blende, at huer endelig har gjort
Bekendtskab med Pindus, Neukirch; huer skrev,
huer havde vundet en Filippine fra huer be-
skaaende af et Told hos Anna og P. Hansen,
de indbydelse var foruden Neukirch huer,
Oskel Luit Pindus, Balslev og Harald Holm,
huer glædede sig meget. - Det var dog endelig
Redelig, j ikke huer til Horup, da det var
saa uover ved at være bestemt, Vagnen fra Horup
huer heder mig, Hr. Laub vilde ellers have købt
mig. An var Thovnderen med Frise og Naudidat,

BB 1897

Abels med Sønerinde og Datter Jacobus Koch med
Sønerinde, og gamle Nark og Skovfogeden. Til Middag
fik vi Suppe, Høns - sauen med Brødkorleksaallter,
Oxesteg og Lagkage, Kødvin, Portvin og Sherry; og rettede os
ved den ene Terrier. Jeg havde Jacobus Koch til
Bord, han er meget lidlig, vi smakkede sammen iaf
ladelig, men vi havde ogsaa et stort Silkeklædnings-
punkt, uventlig Odense Ligebois; han havde ogsaa
ligget der, synder ogsaa brillaet om det, havde
været iunder samme Løge (Dr. Saugmann var
hans Fætter; noget af det først, han sagde til mig var,
at det var nok mig, der iunder Bedrøvelsen havde
sørfarmet hans Fætter!) han var den eneste der iude
med Uenklæden af Dr. Saugmann, sauen holdt af
hans Herlighed, det var jo jo ogsaa, han havde haft
sammen Operation sauen jo, og havde ligget paa
sammen Varelse! Var det ikke komisk, saa er det!
Den største Del af Aftenen blev der spillet og
sungen, mest af mig, ogsaa lidt af Esmeren han
og jo spillede lidt sammen, han Violin, vi
gjorde ogsaa nogle vage Forsøg paa Mendelssohns
Sjættel. Jeg skulde hille Far fra gamle
Nark og Skovfogden Abel og fortælle fra sidstnevnte
at han i en Masse slættke Ord havde indbragt
hans Skaal. det mest, jo fik ud af det var, at
Ophel Conie maatte se at kære sine til at ligge
Far! Det var en morsom Aften, de var ca. 11
da jo kære ligene, Vaguen her fra hevede mig.
I uste lig skat Hr. Laub og jo der, om sammen
med Pastor Nikolus. Til det hille Tante Minni
og takke Mary Gange for hendes Cædy, hvor ligedes
Tutte. Rinde du ikke i uste Pores seude
mig nogle Bræuor, jo han kien to Nr. saa du
kan nok kænke, jo uaa sendskrauke, mig det
mest uulige. I Dag saar saa Løge med
Ravnkættene, jo en vildsam spænt paa Ulfaldet.
Nu kien en Mark kerdig Kilder fra din
Basse.

In alle Aftener blev der spillet og sunget, mest af mig, ogsaa lidt af Esmeren han og jo spillede lidt sammen, han Violin, vi gjorde ogsaa nogle vage Forsøg paa Mendelssohns Sjættel. Jeg skulde hille Far fra gamle Nark og Skovfogden Abel og fortælle fra sidstnevnte at han i en Masse slættke Ord havde indbragt hans Skaal. det mest, jo fik ud af det var, at Ophel Conie maatte se at kære sine til at ligge Far! Det var en morsom Aften, de var ca. 11 da jo kære ligene, Vaguen her fra hevede mig. I uste lig skat Hr. Laub og jo der, om sammen med Pastor Nikolus. Til det hille Tante Minni og takke Mary Gange for hendes Cædy, hvor ligedes Tutte. Rinde du ikke i uste Pores seude mig nogle Bræuor, jo han kien to Nr. saa du kan nok kænke, jo uaa sendskrauke, mig det mest uulige. I Dag saar saa Løge med Ravnkættene, jo en vildsam spænt paa Ulfaldet. Nu kien en Mark kerdig Kilder fra din Basse.